

ПАМ'ЯТІ ЮРІЯ МИХАЙЛОВИЧА СИВОЛАПА

9 серпня 2014 р. на 75-му році життя після тяжкої хвороби помер **Юрій Михайлович Сиволап** — видатний вчений, фундатор значного напрямку в науці, доктор біологічних наук, професор, академік НААН України, Заслужений діяч науки і техніки України.

Життя Юрія Михайловича було невіддільне від Селекційно-генетичного інституту (СГІ), його історії та досягнень. Саме за його ініціативи науковці СГІ одними з перших в Україні та колишньому СРСР розпочали дослідження з молекулярної генетики сільсько-

господарських рослин. З 1968 року науковий співробітник лабораторії фізіології рослин тодішнього ВСГІ Ю. М. Сиволап уже працює «на молекулярному рівні». Стажування молодого вченого з методів виділення і аналізу нуклеїнових кислот у МДУ імені М. В. Ломоносова (РФ), ВІРі імені М. І. Вавилова (РФ), Каліфорнійському технологічному інституті (США) дозволили йому взяти активну участь у формуванні новітнього напрямку досліджень молекулярної генетики рослин. Це призвело до створення у 1971 році лабораторії молекулярної біології, яка по різних метаморфозах існує нині як відділ геноміки і біотехнології СГІ–НЦНС. Юрій Михайлович був незмінним керівником цього підрозділу протягом 43 років.

Ю. М. Сиволап був одним з ініціаторів розробки і здійснення Всесоюзної програми «Геном рослин», яка сприяла розвитку сучасних технологій дослідження генома і впровадження отриманих результатів у практику рослинництва. Вже в незалежній Україні Ю. М. Сиволап зберіг цей напрям вивчення геномів сільськогосподарських рослин як програму наукових досліджень НААН України «Сільськогосподарська біотехнологія», згуртував однодумців, які плідно працюють над вирішенням теоретичних питань та успішним втіленням їх у практичну селекцію.

Юрій Михайлович завжди відчував нові віяння в науці. Він був одним із перших у СНД, хто застосував революційний метод молекулярної біології і генетики — метод полімеразної ланцюгової реакції у дослідженні генома сільськогосподарських рослин. Він завжди активно пропагував новітні досягнення генетики, селекції, біотехнології.

Це була сильна людина, з принциповою позицією. Він завжди знаходив і добрі слова підтримки, і слова справедливої критики, завжди був готовий допомогти вирішувати будь-які проблеми.

Немає сенсу перераховувати кількість публікацій, захищених його учнями дисертацій, членства в комісіях, редколегіях, товариствах. Значне і впливове коло вдячних колег і учнів багатьох країн світу, яким Юрій Михайлович надав упевненості у важливості й необхідності їхньої справи з розвитку біотехнологічної науки.

Гідною пам'яттю Юрію Михайловичу Сиволапу буде збереження і розвиток у нинішніх надзвичайно складних умовах агробіотехнології як наукового напрямку та його подальшого поглиблення в Національній академії аграрних наук України та у Селекційно-генетичному інституті зокрема.

Колектив співробітників СГІ–НЦНС